

insanları tokatlayarak ve tekmeyle dürterek uyandırmaya çalışıyor “bir Şey olmaz, biraz sonra ayılır” diyorlardı.

Başımın sağ n tarafından biraz kan aktı ve sonra kanama durdu. Başımın arka tarafında iki Őiřlik vardı. Zamanla bunlarda iyileşti. Sırtımdaki dağlama sonucu oluşan kızarıklıklar önce kabuk bağladı, sonra da iz kaldı. Sincan T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda, 21 Eylül 2016 tarihinde revire ıktım. Doktor muayeneden sonra krem yazdı. İzler hala geçmedi.

Ellerimin arkadan bağlı olması, sert zeminde diz üstü oturmaya zorlanmam, başımı sürekli ne eğik tutmaya zorlanmam, aldığım darbelerin acısı, sürekli bağırarak yapılan psikolojik baskı, çevremdeki insanların inleme, yardım isteme sesleri, a ve susuz olmam, salonun çok sıcak ve havasız olması, polislerin herhangi bir neden üreterek insanlara vurması, bayılan insanlar için “bir Şey olmaz, ölebilir fark etmez” demeleri, üzerimde tarifsiz bir psikolojik baskı, ldrleceğim korkusu, daha fazla işkence yapacaklar korkusu oluşturdu. Bana adeta hayvan gibi davranıyorlardı. İnsanca muamele görmedim. Sistematik, bilinçli ve planlı bir Şekilde işkenceye tabi tutuldum.

Salonda görevlendirilen polisler/amirler, farklı kötü muameleler uyguluyordu. Ellerim, dizlerim yere değmeden uzun süre çökmeye zorlandım. Ellerim arkadan kelepçeli olduğu için, bu hareketi uzun süre yapmak imkansızdı. İnsanlar yaşlarına ve fiziki kondisyonlarına göre hareketi belli bir süre yapabiliyordu. Ama dizleri yere değince, elleri yere değdirince, yere düşünce dvlyorduk. Yine kme pozisyonuna geçmeye zorlanıyorduk.

Aralarda gezen polisler/amirler, bazılarının kelepçelerini çıkartıp yeniden takıyordu. Bunun sebebi, kelepçeleri çok sıkılanların ellerinin, morarmanın da ötesinde, siyahlaşmaya başlamasıydı. Benimde önce kelepemi önce açtılar. Ellerimi ve kollarımı hissetmiyordum. Bana ellerini birleştir diye bağırdılar. Bende ellerimi hissetmediğimi söyledim. Tekrar ellerimi kelepelediler.

Saatler ilerlemesine rağmen yemek ve su verilmiyordu. Çıplak olarak işkence ve baskı altında bekletiliyordum. Salonda hiçbir zaman sessizlik olmuyordu. Mutlaka bir polis/amir psikolojik baskı yapıyor, hakaret ve küfür ediyordu. İnsanları dövmeyen polisler, amirleri tarafından ikaz ediliyordu. İçeriye giren amir ve polisler, adeta insanlara hakaret, kötü muamele ve işkence yapma konusunda birbirleriyle yarışıyordu. Yeni küfürler, yeri hakaretler ve türlü psikolojik baskı cümleleri kuruyorlardı. Her birinin ayrı teknikleri ve tarzları vardı ve bunları bizim üzerimize kusuyorlardı. Kimseyi tuvalete gndermiyorlar ve etrafta bulunan idrar dolu boş Őiře ve poşetleri de çöpe atmamıza izin vermiyorlardı. Ayrıca, ilerleyen günlerde ancak kelepçeli olarak pet Őiřelere tuvalet yaptırılıyordu.

Türk Ceza Kanununun 20. Maddesinin1. Fıkrası “Ceza sorumluluğu Őahsidir. Kimse başkasının fiilinden dolayı sorumlu tutulamaz” hükmünü amirdir. Ancak salonda bulunan görevli polisler, çoktan herkesi suçlu ilan etmişlerdi bile. Basından ve çevrelerinden duydukları olayları bize anlatıyor, hepimizi suçluyorlardı. Hiçbir yetkileri ve görevleri olmamasına rağmen, kendilerince bizim cezamızı da kesiyorlardı. Uyguladıkları işkenceleri bunlarla ilişkilendiriyorlardı. Salondaki polisler “Bize sorgusuz sualsiz vur emri verildi, istersek hepimizi burada öldürürüz. Biz yine insaflıyız. Artık karlırınız, kızalırınız bize helal.”

diyorlardı. Hatta bazıları öylesine kin doluydu ki, onlarca yıl önce askeri personelle yaşadığı olayları anlatıyor ve herkesi suçlayarak baskı yapıyorlardı. Bazıları askerde yaşadığı bir olayı anlatıyor ve hepimize küfür ediyordu.

Adeta bir savcı, hakim gibi hükmümüzü veren ve hatta yaptıkları işkenceyle infaza da başlayan polis ve amirler, konuyu bilmediğimi ifade etmeme rağmen, çok iyi bildikleri TCK'nın 21/1 fıkrasındaki "Suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır. Kast, suçun kanuni tanımındaki unsurları bilerek ve isteyerek gerçekleştirilmesidir." hükmünü, türlü bahanelerle hiçe sayıyor, keyfi uygulamalarına devam ediyor ve göz yumuyorlardı. İş çıkırından çıkmıştı. İşkence yapanların tatmin olmalarını bekliyorduk. Yapılanlar vücudumuza ve hafızamıza kazınıyordu.

16 Temmuz 2016 Cumartesi günü hayatımın en kötü sekiz gününün ilk günüydü. O gün bana;

-su verilmedi,

-yemek verilmedi,

-tuvalete gönderilmedim,

-ters kelepçe pozisyonunda bekletildim,

-sert parke zeminde oturtuldum,

-rahat oturmama izin verilmedi,

-uyumama izin verilmedi,

-içecek su verilmediği gibi hiçbir şekilde su ile temas ettirilmedim,

-başımı kaldırmama izin verilmedi, hep yere doğru başımı eğmeye zorlandım,

-çok sıkışık sıralar halinde, kıpırdamadan oturmaya zorlandım,

-defalarca çök kalk hareketi yaptırıldı,

-yarım çökme pozisyonunda bekletildim,

-ördek oturuş pozisyonunda durmaya zorlandım,

-sağlık sorunlarımla ilgilenilmedi, sağlık ekiplerine izin verilmedi,

-çıplak bir şekilde, sadece üzerimde iç çamaşırı ile bekletildim,

-alyans, saat, gözlük gibi eşyalarımın el konuldu, hiçbir açıklama yapılmadı, belge düzenlenmedi,

-salonda yeteri kadar minder vardı ama kullanılmadı,

-ortam sıcak, havasız ve kötü kokuyordu,

-salonun kırık olan camları hiç yaptırılmadı,

-aydınlatılma yoktu. Üzerime projektör tutuluyordu,

-içerdeki polisler sürekli küfür ve hakaret ediyor, tehdit ediyorlardı. Bunlardan bazıları:

- +vatan hainleri,
- +satılmış köpekler,
- +orospu çocukları,
- +seçilmiş hainler,
- +kansızlar,
- +Yahudi tohumları,
- +ermenî döllerî,
- +köpekler,
- +analarınız, bacılarınız, kızlarınız, karılarınız bize helal,
- +hepiniz göreceksiniz,
- +size yağmurlu havada su yok,
- +siz yaşadığınıza dua edin,
- +siz buradan sağ kurtulmaya bakın,
- +dışarıdakiler sizi istiyor verelim mi?
- +özel hareket polisleri dışarıdalar içeri alalım mı?
- +kafasını kaldıranın kafasına sıkarım.

Gözaltında olmama rağmen “gözaltında değilsiniz, daha gözaltı başlamadı” diye söylendi. Zorlayıcı hareketler yapamayanlar, plastik kelepçe ile dövüldü. Bende ördek yürüyüşü pozisyonunda uzun süre duramayıp dizimi yere koyduğumda, plastik kelepçe ile beş altı defa sırtıma vurdular, tekmelediler.

Söylenen hareketleri yapamayanlara tekme tokat attılar. Bende diz üstü oturmaya zorlandığım bir anda, dayanamayıp bacağımı açtığımda, sırtıma ve kalçama doğru 3-4 kez tekme attılar, kelepçe ile enseme vurdular.

Kafamızı öne eğip kaldırmamamız bağırlıyorduk. Kımıldayınca tekme, tokat, jop veya plastik kelepçe ile dövülüyorduk. Kafamı oynattığım için enseme doğru iki kez tokat ve yumruk attılar, bacaklarımı tekmelediler.

Konuşanları dövüyor ve ceza hareketleri yaptırıyorlardı. Yanımda oturan kişi bana doğru bir şey söylediğinde, polislerin amirim dediği, 1,17-1,80 boylarında, 85-90 kg. civarında, beyaz tenli, siyah kısa saçlı, hafif göbekli, etrafındaki görevlilere genelde “dayı” diye hitap eden birisi bizi yanına çağırdı. Bize 100 adet “komando dansı” olarak bilinen işkence hareketini yaptırdı. Sırtımdaki yaralara ve kafama vurdu. Bu kişiyi yakından gördüğüm için teşhis edebilirim.

Ayağımdaki cam kırıklarımı söylemek için kafamı kaldırdığım bir anda, polislerin amirim dediği aynı şahıs, beni yanına çağırıp “ben size başınızı kaldırmayacaksınız demedim mi?” diye bağırıp, copla bacağıma vurdu, kaba dayaktan geçirdi.